

Οικονομική κρίση και αγγειοχειρουργική «Φωνή βοώντος εν τη ερήμω» Ευαγγέλιο Ιωάννη¹⁻²³, Καινή Διαθήκη¹

Δ-Σ. Γ. Γεωργόπουλος

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η σημερινή οικονομική κρίση που πλήττει τον τόπο, μας υποχρεώνει να σκεφθούμε και να τοποθετηθούμε για το θέμα. Ιδιαίτερα αυτό είναι απαραίτητο να συμβεί από την πνευματική ηγεσία, τους ανθρώπους των γραμμάτων και της τέχνης και από τους επιστήμονες. Είναι βασικά καθήκον όλων μας, όλων των πολιτών.

Βέβαια οι απόψεις και οι θέσεις και οι παντός είδους εξωτερικεύσεις δε θα λύσουν το πρόβλημα. Είναι όμως το πρώτο βήμα για τη λύση. Ο καθένας μας ας συμβάλλει με τις δυνάμεις που διαθέτει.

Η κρίση όμως δεν είναι μόνο οικονομική. Αυτό είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Αφορά κάθε έκφανση της ζωής στην Ελλάδα. Έχει σχέση με την εν γένει λειτουργία μας ως πολιτών. Είναι κρίση των θεσμών μας: πολιτικών, νομικών, θρησκευτικών, της εκπαίδευσης, της υγείας. Είναι μια πολιτισμική κρίση.

ΠΑΘΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ

Χρόνια τώρα, ασχολούμεθα με την καταγραφή και την καυτηρίαση της συμπεριφοράς μας, της νοοτροπίας μας και των ελαττωμάτων μας, κάνοντας ατομικές ασκήσεις αυτογνωσίας. Ασχολούμεθα βέβαια μόνο με τα φαινόμενα, τα συμπτώματα δηλαδή της «πάθησής» μας. Ποτέ δεν αναφερόμαστε στην «πάθηση» η τα αίτια και τους λόγους.

Η ίδια κατάσταση επικρατεί και στην ειδικότητα μας της Αγγειοχειρουργικής. Τα τελευταία είκοσι και πλέον χρόνια δεν μπορέσαμε να προβούμε στις αναγκαίες και απαραίτητες αλλαγές για την ειδικότητα και την εκπαίδευση των νεότερων. Προτάσεις πρωτοεμφανίστηκαν το 1990 και εξακολουθούν να παρουσιάζονται^{2,3}. Τα προβλήματα είναι γνωστά, οι λύσεις έτοιμες και παρά ταύτα παραμένουν άλυτα. Οι αλλαγές αυτές και οι βελτιώσεις δεν απαιτούν χρήματα. Το μόνο που απαιτείται είναι αλλαγή της νοοτροπίας και της συμπεριφοράς και η χρησιμοποίηση της λογικής.

Η κρίση λοιπόν δεν είναι οικονομική είναι πολιτισμική και αφορά όλους τους τομείς. Αφορά την νοοτροπία και τη συμπεριφορά μας. Και εφόσον είναι πολιτισμική είναι

και οικονομική χτίσαμε παράνομα, πήραμε πιστοποιητικά αναπηρίας χωρίς να δικαιούμεθα, στο Ε.Σ.Υ. λάβαμε χρήματα από τους αρρώστους ενώ είναι παράνομο, χρησιμοποιούμε την αγορά ιατρικών μηχανημάτων και υλικών των χειρουργείων για να αποκτήσουμε περισσότερο εισόδημα, συνταγογραφούμε φάρμακα πέρα από κάθε όριο, χορηγήσαμε συντάξεις σε αυτούς που δεν ζούσαν πια, οδηγούμε τα αυτοκίνητά μας ανασφάλιστα, ληστεύουμε το ΙΚΑ και τον ΟΓΑ (δεν καταβάλουμε τις εισφορές, λαμβάνουμε συντάξεις, επιδόματα, μετέχουμε του κοινωνικού τουρισμού σε ξενοδοχεία που δεν λειτουργούν, πουλάμε τα δικαιώματά μας σε τουριστικά πρακτορεία, κλπ), εισπράτουμε Φόρο Προστιθέμενης Αξίας που δεν δικαιούμεθα, χρησιμοποιούμε τις υπουργικές θέσεις για χρηματισμό, για μεροληπτικές αποφάσεις υπέρ των δικών μας, για νομοθεσία που εξυπηρετεί τους δικούς μας, εκδίδουμε πιστοποιητικά για τυφλούς που βλέπουν, για άρρωστους που δεν πάσχουν, για κουφούς που ακούνε, λαμβάνουμε επιδόματα πολύτεκνου ενώ δεν έχουμε παιδιά και αναπηρίας ενώ είμαστε καθόλα υγιείς, δεν δηλώνουμε την περιουσία μας και το εισόδημά μας, αφήνουμε ατιμώρητη την παρανομία και ευνοούμε την ατιμωρησία. Και το βασικότερο, «το αστικό εργασιακό ήθος είναι ουσιαστικά άγνωστο όχι μόνο στον τομέα της υλικής παραγωγής, αλλά και στον τομέα του πνεύματος»⁴, ενώ παρα-μελούμε και βιάζουμε τη γλώσσα μας.

«Στην Ελλάδα επικράτησε, για 150 χρόνια ένας ανόπτος πουριτανισμός, παλαιότερα καθαρευουσιάνικος... και υστερότερα δημοτικισμός. Έτσι γίναμε φιλοσοφικά κωφάλαοι»⁵, και για το λόγο αυτό «Η νεοελληνική συνεισφορά στη διερεύνηση του αρχαίου (ελληνικού) πολιτισμού στάθηκε μηδαμινή»⁴. Πράγμα ευεξήγητο αφού από τη εποχή των νεοπλατωνικών φιλοσόφων του 4ου-5ου αιώνα μ.Χ. ως τη σημερινή εποχή διαπιστώνεται «η σχεδόν πλήρης διακοπή, αφάνιση, της αφηρημένης φιλοσοφικής σκέψης»⁵. Η κατάσταση όμως αυτή εγκυμονεί μεγάλους κινδύνους, αφού η γλώσσα είναι συνυφασμένη με την ύπαρξή μας, με την ύπαρξη του έθνους. «Η εκποίηση του έθνους με την υλική έννοια θα συνοδευτεί και από την πλήρη πνευματική του στειρότητα, αν η μεταμοντέρνα σύμφυση των πάντων με τα πάντα πραγματωθεί αποκλειστικά ως σύμφυση μεταξύ κακοχωνεμένων δάνειων στοιχείων και αν η φθορά των ελληνικών, η εν πάση περιπτώσει εξελληνισμένων, ιδεολογημάτων καταλήξει συν τοις άλλοις σε συρρίκνωση η εργαλειοποίηση της γλώσσας τέτοια ώστε να μη μπορεί πια να παραχθεί στο νεοελληνικό χώρο το μόνο προϊόν που έχει παραχθεί ως τώρα σε υψηλή ποιότητα, η ποίηση»⁴. Η εικόνα συμπληρώνεται με το

ότι καταστρέφουμε το περιβάλλον.

Και απορούμε γιατί έχομε κρίση; Η κρίση όμως, η πολιτισμική μας κρίση, φανερώθηκε πια και στην οικονομία επειδή αυτή είναι μετρήσιμη.

Ο Γ. Σουρής⁶ περιεκτικά περιγράφει την κατάστασή μας το 1910:

«Κλέφτες φτωχοί και άρχοντες με άμαξες και άτια, Κλέφτες χωρίς μια πήχυ γη και κλέφτες με παλάτια. Ο ένας κλέβει όρνιθες και σκάφες για ψωμί. Και ο άλλος το έθνος σύσσωμο για πλούτη και τιμή»

Και σε άλλο ποίημά του :

«Και ψωμοτύρι και για καφέ. Το «δε βαρύτερα» κι «ωχ αδερφέ». Ωσάν πολίτης, σκυφτός ραγιάς. Σαν πιάσει πόστο : δερβέναγας».

Φτιάξαμε ένα κράτος εδώ και 190 χρόνια μετά από μια ηρωική επανάσταση. Οι Ευρωπαίοι, μας υποστήριξαν —για τα συμφέροντά τους— και μας επέβαλαν βασιλιά και κοινοβούλιο, ενώ εμείς είμαστε ανατολίτες. Φέραμε τον Καποδίστρια... και τον δολοφονήσαμε. Πήραμε δάνεια, τα εξανεμίσαμε και στη συνέχεια πτωχεύσαμε. Ούτε μια, ούτε δυο φορές... Δεν ενδιαφερθήκαμε για το κράτος μας, ενώ προσπαθήσαμε να το κυριεύσουμε και στη συνέχεια να το πολεμήσουμε, ακόμη και να μειώσουμε τον εδαφικό του χώρο. Είμαστε σε συνεχή ρήξη με το κράτος⁷. Ενδιαφερθήκαμε μόνο για τον εαυτό μας για τους «δικούς» μας. Δεν ενδιαφερθήκαμε για τα κοινά παρά μόνο αν είχαμε προσωπικό συμφέρον. Χωρίς να αναγνωρίζουμε τα λάθη μας. Πάντα φταίνε οι άλλοι. Φταίνε οι Ευρωπαίοι. Φταίνε οι ξένοι. Επειδή μας ζηλεύουν...επειδή μας φθονούν.

«Βρίζω Εγγλέζους, Ρώσους, και όποιους άλλους θέλω, Και στρίβω το μουστάκι μου μ' αγέρωχο πολύ, Και μέσα στον θυμό μου κατά διαόλου στέλλω. Τον ίδιο μου τον εαυτό, και γίνομαι σκυλί».

«Την φίλη μας Ευρώπη με πέντε φασκελώνω. Επάνω στο τραπέζι τον γρόνθο μου χτυπώ. Εχύθη ο καφές μου, τα ρούχα μου λερώνω. Κι όσες βλαστήμιες ξέρω αρχίσω να τις πω»⁶.

Χαρακτηριστικά, για τα συμβαίνοντα στον τόπο μας, είναι τα περιγραφόμενα στη Νουβέλα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη. «Οι Χαλασοχώρηδες» του 1892, όπου εικονογραφείται το κλίμα της οικονομικής και κοινωνικής χρεοκοπίας, που θυμίζει τα συμβαίνοντα σήμερα⁸. Τα γεγονότα επαναλαμβάνονται με άλλα πρόσωπα.

Αυτά όλα είναι πια γνωστά, όχι μόνο σε εμάς αλλά και στους υπόλοιπους της Ευρώπης αλλά και σε όλον τον κόσμο, εδώ και χρόνια. Χαρακτηριστική είναι η περιγραφή του χαρακτήρα μας, το 1938, από τον Αμερικανό δικαστή Ν. Κέλλυ- πρώτο βραβείο, σε ένα εκατομμύριο διαγωνιζόμενους, για τον καλλίτερο χαρακτηρισμό λαού,

από δεκαπενταμελή Επιτροπή- που μπορεί να μην είναι απόλυτα ακριβής, αλλά οπωσδήποτε σε πολλά σημεία εύστοχη: « Προ του δικαστηρίου της αδέκαστου ιστορίας ο Έλληνας αποκαλύφθηκε ανέκαθεν κατώτερος των περιστάσεων, καίτοι από απόψεως διανοητικής κατείχε πάντοτε τα πρωτεία. Ο Έλληνας ευφυέστατος αλλά και οηματίας. Δραστήριος, αλλά και αμέθοδος. Φιλότιμος, αλλά και πλήρης προληψίων. Θερμόαιμος, ανυπόμονος, αλλά και πολεμιστής. Έκτισε τον Παρθενώνα και μεθυσθείς εκ της αίγλης του τον αφήκε αργότερα να γίνει στόχος οβίδων. Ανέδειξε τον Σωκράτη δια να τον δηλητηριάσει. Θαύμασε τον Θεμιστοκλή για να τον αποπέμψει. Υπηρέτησε τον Αριστοτέλη για να τον καταδιώξει. Έκτισε το Βυζάντιο για να το παραδώσει στους Τούρκους. Έφερε το 1821 για να το διακυβεύσει. Τριπλασίασε την Ελλάδα και παρ' ολίγο να την κηδεύσει. Κόπτεται την μίαν στιγμήν δια την αλήθεια και την άλλην μισεί τον αρνούμενο να υπηρετήσει το ψεύδος. Παράδοξο πλάσμα, ατίθασο, περιέργο, ημίκαλο, ημίκακο, ασταθές, αβέβαιης διάθεσης, εγωπαθές και σοφόμωρο, ο Έλληνας. Οικτήρατέ τον, θαυμάστε τον, αν θέλετε, ταξινομήστε τον, αν μπορείτε»¹⁴. Η συμπεριφορά μας αυτή δεν συμβάλλει στην αξιοπιστία μας παρά μας αποδεικνύει αφερέγγυους. Έχει χαθεί η εμπιστοσύνη σε εμάς. Και οι δανειστές μας δεν ξεχνούν εύκολα. Ενώ θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι κανένας δεν μας ζηλεύει, κανένας δεν μας φθονεί. Δεν είμαστε ο περιούσιος λαός που οι άλλοι μας οφείλουν. Είναι δυνατόν να ζητούμε βοήθεια χωρίς εμείς να ανταποκρινόμαστε στους όρους αυτών που μας δανείζουν; Η βοήθεια δεν είναι χάρισμα και δεν παρέχεται χωρίς κέρδος από τους δανειστές.

Από έλλειψη αυτοπεποίθησης και αυτοεκτίμησης δεν επιτρέψαμε να φανεί ο άγιος, ο ικανός, αυτός που έχει περισσότερες γνώσεις και προσόντα από εμάς, για να μη φαίνεται η δική μας υστέρηση. Απαιτήσαμε προσαρμογή ενώ στην πραγματικότητα ζητούσαμε εξανδραποδισμό. Και καταναλώσαμε περισσότερα από όσα παράγομε. Έτσι ξεπεράσαμε κάθε όριο και βρεθήκαμε πέρα από την Ύβριν, και προκαλέσαμε την τύχη μας. Ως επακόλουθο ήρθε η Νέμεσις.

Οι φιλόσοφοι Στέλιος Ράμφος και Παναγιώτης Κονδύλης αναλύουν με επάρκεια και πειστικότητα τα αίτια της παρακμής της σύγχρονης Ελλάδας^{4,7,9,10} που ανιχνεύονται όχι μόνο στο σχετικά πρόσφατο παρελθόν μας του 1821 αλλά και πολύ πιο πίσω στον 12ο αιώνα. Για μας δεν υπήρξαν Αναγέννηση και Διαφωτισμός και έτσι δεν είχαμε καμιά συμμετοχή στη Φιλοσοφία και στη Λογική. Ζήσαμε και δράσαμε μόνο με το συναίσθημα χωρίς να το παντρέψουμε με τη λογική. Το αφήσαμε αχαλίνωτο να καθοδηγεί κάθε εκδήλωσή μας⁷.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΥΠΑΡΧΕΙ;

Σήμερα γνωρίζουμε γιατί βρισκόμαστε σε αυτή την κατάσταση. Γνωρίζουμε τα αίτια της παρακμής. Γνωρίζουμε την «πάθησή» μας. Είναι γνωστό τι πρέπει να κάνουμε. Γιατί δεν το κάνουμε; Αν δεν αναγνωρίσουμε τα ελαττώματά μας, την «πάθησή» μας, και αναφερόμαστε μόνο στα συμπτώματα της, δε θα βρεθεί λύση. Η αναγνώριση των ελαττωμάτων μας είναι δύσκολο έργο. Προϋποθέτει παιδεία, σκληρή εργασία, κόπο και επιμονή που θα έχει διάρκεια πολλών χρόνων. Δεν είναι μια στιγμιαία προσπάθεια. Στον Θουκυδίδη, « υπάρχει μια υπέροχη φράση: «Πρέπει να διαλέξουμε ανάμεσα στην οκνηρία και την ελευθερία». Αλλά και ο Περικλής έλεγε στους Αθηναίους: « Εάν θέλετε να είστε ελεύθεροι, πρέπει να εργάζεστε»¹¹.

Απαιτείται λοιπόν αλλαγή. Η αλλαγή μας άρεσε πάντοτε, από την αρχαιότητα. «Μεταβολή πάντων γλυκύ» έλεγε ο Αριστοτέλης¹². Τι πρέπει να αλλάξουμε το γνωρίζουμε. Απομένει να κάνουμε τα βήματα της «αλλαγής». « Η αλλαγή» όμως, λέει ο ψυχίατρος P. Watzlawick «είναι συνώνυμος με την ανάδυση μιας νέας ποιότητας, αλλά η εμφάνιση της νέας αυτής ποιότητας, προϋποθέτει στη συνέχεια ένα βαθμό αταξίας. Αυτό όμως μπορεί να είναι απειλητικό για πολλούς ανθρώπους, αφού είναι ευκολότερο να δυσφημεί κανείς τα κακά της αταξίας παρά εκείνα της τάξης»¹³.

Και ο ιστορικός Α.Ε. Βακαλόπουλος, το 1983, στο βιβλίο του « Ο Χαρακτήρας των Ελλήνων», γράφει: «Όλοι οι Έλληνες ποθούν ανυπόμονα τη βελτίωση, την αλλαγή προς το καλύτερο, όλοι ισχυρίζονται ότι είναι – και είναι πράγματι – θερμοί πατριώτες, αλλά πολλοί, είτε έχουν δύναμη είτε όχι, είναι έτοιμοι να βάλουν τρικλοποδιά σε εκείνον η σε εκείνους που θα τολμήσουν να προχωρήσουν με φαντασία και τόλμη προς την αλλαγή»¹⁴. Η «αλλαγή» όμως «δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, αν δε γίνει πρώτα η επανάσταση μέσα στην ίδια την ψυχή μας, αν δεν αλλάξει δηλαδή ο δικός μας τρόπος του σκέπτεσθαι, η δική μας νοοτροπία, αν, με άλλα λόγια, δεν καταπολεμήσουμε με επίμονη θέληση, αλλά και συστηματική παιδεία, τα ελαττώματά μας»¹⁴. Και να αναζητήσουμε τον εχθρό μας. Που πρέπει να αναζητήσουμε τον εχθρό μας; « Τον εχθρό μας πρέπει να τον αναζητήσουμε στο εγώ μας, στον εαυτό μας. Αυτός είναι ο πιο επικίνδυνος. Αυτόν πρέπει να φοβόμαστε. Αν δεν αλλάξουμε εμείς οι ίδιοι στο σύνολό μας, πως είναι δυνατόν να αλλάξει η κοινωνία και το κράτος;»^{14,15}.

Στην Αγγειοχειρουργική τι έχουμε κάνει από το 1989 που καθιερώθηκε η ειδικότητα; Έχουν περάσει 23 χρόνια. Βελτιώθηκε το Προεδρικό Διάταγμα για την Ειδικότητα;

Υφίσταται ορθολογιστική οργάνωση και λειτουργία των Αγγειοχειρουργικών Τμημάτων; Υφίσταται συστηματική και επίσημη αξιολόγηση και κριτική ανάλυση της ποιότητας και του κόστους των παρεχομένων υπηρεσιών από τα Τμήματα; Απόκτησαν οι Ιατρικές Υπηρεσίες των Νοσοκομείων μας Κανονισμό Εσωτερικής Λειτουργίας; Και η λειτουργία των Νοσοκομείων μας; Λειτουργεί ο Χειρουργικός Τομέας όπως προβλέπει η Νομοθεσία; Έχουμε την στοιχειώδη υποδομή; Πόσους γιατρούς χρειαζόμαστε; Πόσους αγγειοχειρουργούς; Κανείς δεν γνωρίζει. Μήπως παράγουμε αυριανούς ανέργους; Εκπαιδεύουμε τους νεότερους σωστά και με επαρκή αριθμό αγγειοχειρουργικών επεμβάσεων και τεχνικών; Εκπαιδεύονται στους υπερήχους και τις αγγειογραφίες; Έχουμε λάβει υπόψη μας τις Κρίσεις και τα Σχόλια της UEMS για τις «Συνθήκες Εκπαίδευσης των Γιατρών στην Ελλάδα» του 1986;¹⁶

Όλες αυτές οι αλλαγές δεν απαιτούν χρήματα, δεν απαιτούν πρόσθετες δαπάνες. Το πρόβλημα είναι πολιτισμικό. Απαιτείται βελτίωση της παιδείας μας, αλλαγή νοοτροπίας, εντατική δουλειά, και παρατεταμένη επιμονή. Και απαιτείται η χρησιμοποίηση της λογικής. Έτσι θα παλέψουμε ενάντια στην «πάθησή» μας. Αυτή πρέπει να θεραπεύσουμε. Και να αναλογιστούμε τη μεγάλη μας ευθύνη. « Ευθύνη σημαίνει να βγαίνεις από το βιολογικό σου εαυτό και να μπαίνεις στη θέση του άλλου»⁹. Πρέπει να καλλιεργήσουμε και να δυναμώσουμε την ενσυναίσθησή μας. Ο Καστοριάδης συμπληρώνει: « Και η ευθύνη για την οποία μίλησα εκφράζεται με την ανευθυνότητα της παροιμιώδους φράσης ‘εγώ θα διορθώσω το ρωμέικο;’. Ναι κύριε, εσύ θα διορθώσεις το ρωμέικο στο χώρο και στον τομέα όπου βρίσκεσαι»¹¹.

Γιατί όμως εδώ και τόσα χρόνια δεν καταβάλλουμε προσπάθεια για να διορθωθούμε; Μπορούμε συνεχώς να ζητάμε βοήθεια από τους ξένους και συγχρόνως να διαμαρτυρόμαστε για τους όρους που μας βάζουν ενώ εμείς δεν δείχνουμε διάθεση βελτίωσης; Και δεν εφαρμόζουμε ό,τι υποσχεθήκαμε;

Ο Καρλ Πόππερ (1902-1994) το έχει πει ξεκάθαρα: «Ούτε η φύση ούτε η ιστορία δεν μπορούν να μας πουν τι πρέπει να κάνουμε. Εμείς είμαστε αυτοί που εισάγουμε σκοπούς και νόημα στη φύση και στην ιστορία»¹⁷.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Από εμάς λοιπόν εξαρτώνται όλα. Εμείς θα δώσουμε λύση στα προβλήματά μας. Πρέπει να βελτιώσουμε την παιδεία μας, να ενεργοποιηθούμε, να συνεργαστούμε, και να δράσουμε ώστε να αναιρέσουμε το λεχθέν από τον τότε Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κωστή Στεφανόπουλο

στην Ακαδημία Αθηνών : «Είμαστε επιπόλαιοι, αμελείς, αδικαιολόγητα αισιόδοξοι, οπαδοί της ήσσονος προσπάθειας, της αποφυγής κόπου και, σε αρκετές περιπτώσεις, απείθαρκοι, ανεύθυνοι, τσαπατσούληδες, αγενείς και αδιάφοροι»¹⁸.

Δυστυχώς « Η παράδοσή μας, όπως την αντιμετωπίσαμε, ανακυκλώνει την ψυχή μας στη μελαγχολία, ενώ η μελαγχολία δίνει στην κλεισούρα της σαν διέξοδο το μηδέν, με τα συμπαρμαρτούντα της αρνητικότητας, της διαφθοράς, της δεισιδαιμονίας»⁹.

Υπάρχει όμως λύση. Όλοι μαζί, να εργαστούμε, να συνεργαστούμε, με συνεννόηση και συγκατάβαση και σκληρή δουλειά. Κάθε κρίση, όσο μεγάλη και να είναι, αποτελεί ευκαιρία να συνειδητοποιήσουμε τα καθήκοντά μας ως πολίτες και να πράξουμε ανάλογα. Και να μην αφήσουμε την ελπίδα να σβήσει, επειδή δεν είμαστε δειλοί : « Εξίσταται πάντ’ απ’ αλλήλων δίχα. Ούτος δ’ ανήρ άριστος όστις ελπίσι πέποιθεν αεί, το δ’ άπορείν ανδρός κακκού» [“Όλα στον κόσμο αλλάζουν και έρχονται άλλα. Άριστος είναι ο άνθρωπος που στην ελπίδα πιστός πάντα μένει. Η απελπισία είναι ιδίωμα των δειλών] όπως λέει ο Ευρίπιδης (Ηρακλής 104-106).

Τέλος, αναφέρω την άκρως ενδιαφέρουσα άποψη του φιλόσοφου Π. Κονδύλη: «Απέναντι σε όλα αυτά τα φαινόμενα μπορεί κανείς να δοκιμάζει οδύνη, νιώθοντας μετέωρος και δίχως εθνικές ρίζες, ή μπορεί να τα θεωρεί ασήμαντα, πιστεύοντας ότι πατρίδα του ανθρώπου, προ παντός σήμερα, είναι ο κόσμος, κι ότι την τροφή που δεν μπορεί να του δώσει ένας τόπος του την παρέχει ένας άλλος. Οποιαδήποτε προσωπική στάση κι αν επιλέξει ο καθένας, γεγονός είναι ότι η νεοελληνική ιστορία, έτσι όπως τη γνωρίσαμε τα τελευταία διακόσια χρόνια, κλείνει τον κύκλο της. Ασφαλώς, τα τραγικά και κωμικά επεισόδια δεν τελείωσαν ακόμη, όμως χάνεται και ο ειδοποιός της χαρακτήρας. Η Ελλάδα εντάσσεται σε πολύ χαμηλή θέση στο σύστημα του διεθνούς καταμερισμού της υλικής και της πνευματικής εργασίας»⁴.

Κάτω από τις συνθήκες αυτές εναπόκειται σε εμάς να πραγματοποιήσουμε τη μεγάλη ανατροπή. Έχουμε την υποχρέωση, το καθήκον, προς τα παιδιά μας και τους εκπαιδευόμενους στην Αγγειοχειρουργική, αφού με τη νοοτροπία και τη συμπεριφορά μας υποθηκεύσαμε το μέλλον τους.

ABSTRACT**Economic Crisis and Vascular Surgery Specialization (in Greece)**

Georgopoulos D-S.G.

Georgopoulos D-S.G) MD (Bonn), MD (Athens) f. vascular surgeon-director

Departments of Vascular Surgery Elpis & Konstantopoulio-Agia Olga Hospitals, National Health System(1985-2006)

The economic crisis in Greece is the peak of the iceberg. There is crisis in every aspect of our daily life: political, cultural, civil, judicial, religious, of health and education. It is a cultural crisis. For years we have discussed and registered our problems, our attitude towards the State and to one another, the ways that we have neglected our duties and obligations and that we have spend more than our production. These are problems of attitude and mentality. We have to match our sentimentality with logic and change. We always liked change. Causes and reasons for these conditions are presented with reference to the literature. Now, although we know the causes and the solution of the problem, we give the impression that we are not willing to proceed to the necessary changes. Conditions are not on our favor, because, besides our own crisis, we have to face the international economic crisis. Proposals for changes in our Vascular Surgery Specialization have been published since 1990 and continue to appear there after. We have to change now. It is our last chance. There is no reason and no excuse for any further delay. We are obliged to our children and to the young vascular surgeons to be.

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

Δρας Παν/μίων Βόννης & Αθηνών
 Πρώην αγγειοχειρουργός-διευθυντής Ε.Σ.Υ.
 Ελπίς & Κωνσταντοπούλειο-Αγία Όλγα, 1985-2006
 Πανδώρας 3, 14578 Εκάλη
 E-mail: degeorg@otenet.gr

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Ελληνική Βιβλική Εταιρεία. Η Παλαιά Διαθήκη. Αθήνα, 2003.
2. Δ-ΣΓ. Γεωργόπουλος. Η Οργάνωση και η Λειτουργία των Αγγειοχειρουργικών Τμημάτων και των Μονάδων Υποστήριξης τους. Έκδοση Αγγειοχειρουργικού Τμήματος Ελπίς. Αθήνα, 1990.
3. Δ-ΣΓ. Γεωργόπουλος. Εκπαίδευση στην Αγγειοχειρουργική 1986-1997. Συνθήκες-Απόψεις-Προτάσεις Εκπαιδευτών-Εκπαιδευόμενων. Έκδοση Αγγειοχειρουργικού Τμήματος Κωνσταντοπούλειο-Αγία Όλγα Γεν. Νοσ. Ν. Ιωνίας, Αθήνα, 1998.
4. Π. Κονδύλης. Οι αιτίες της παρακμής της σύγχρονης Ελλάδας. Η καχεξία του αστικού στοιχείου στη νεοελληνική κοινωνία και ιδεολογία. Έκδοση Γ', Θεμέλιο, Αθήνα, 2011.
5. Κ. Καστοριάδης. Σημείωμα για το γλωσσάρι της μετάφρασης του έργου L' institution imaginaire de la societe [Η Φανταστική Θέσμιση της Κοινωνίας]. Εκδόσεις Ράππα, Αθήνα, 1985.
6. Γ. Σουρής. Άπαντα. Εκδόσεις «Βιβλιοθήκη για Όλους». Αθήνα, 1975.
7. Στ. Ράμφος. Η λογική της παράνοιας. Εκδόσεις Αρμός. Αθήνα, 2011.
8. Α. Παπαδιαμάντης. Οι Χαλασοχώρηδες. Εκδόσεις Ποταμός. Αθήνα, 2012.
9. Στ. Ράμφος. Το αδιάνοπτο τίποτα. Εκδόσεις Αρμός. Αθήνα, 2010.
10. Π. Κονδύλης. Το αόρατο χρονολόγιο της σκέψης. Εκδόσεις Νεφέλη, Αθήνα, 1998.
11. Τ. Παπαδοπούλου. (Επιμ.) Του Κορνήλιου Καστοριάδη. Εκδόσεις Πόλις. Αθήνα, 2000.
12. Αριστοτέλης, Ρητορική Α, 11, 28, Άπαντα. Εκδόσεις Bekker, Ρητορική 2, σελ.1371.
13. Watzlawick P. Ultra-Solutions. How to fall most successfully. W. W. Norton & Co. New York, London, 1988, σελ.88.
14. ΑΕ. Βακαλόπουλος. Ο Χαρακτήρας των Ελλήνων. Θεσσαλονίκη, 1983, σελ.328-329.
15. Ι. Ξηροτύρη. Η καταπολέμηση των ελαττωμάτων μας. Επιστημονική Επετηρίδα της ΑΒΣΘ, 5. Θεσσαλονίκη, 1976, σελ. 213.
16. Δ-ΣΓ. Γεωργόπουλος. Η εκπαίδευση στην ειδικότητα της Αγγειοχειρουργικής στην Ελλάδα. Quo Vadis? Ελληνική Αγγειοχειρουργική, τ. 21, Αθήνα, 2010 σελ. 121-125.
17. Popper, KR. Η Ανοιχτή κοινωνία και οι Εχθροί της. Εκδόσεις Δωδώνη, Αθήνα, 1980.
18. Εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ. Αθήνα, 14.2.2005.

Προσεχείς επιστημονικές συναντήσεις

Επιμέλεια: Ι. Κακίσις

Management of Aortic Rupture Workshop

2.3-3.3.2012
Zurich, Switzerland
www.esvs.org

ISVS

North American Congress of the International Society for Vascular Surgery
9 – 12.3.2012
Miami, Florida (USA)
www.isvs.com

European Vascular Course

Maastricht, The Netherlands
11.3-13.3.2012
www.vascular-course.com

Diabetic Foot Global Conference

15.3-17.3.2012
Los Angeles, USA
www.DFCon.com

130 Πανελλήνιο Συνέδριο Αγγειακής και Ενδαγγειακής Χειρουργικής

22.3-24.3.2012
Αθήνα
www.hsvs.gr

XVI International Symposium on Atherosclerosis

25.3-29.3.2012
Sydney, Australia
www.isa2012.com

Introduction to Open Surgery and Endovascular Techniques Workshop

27.3-28.3.2012
Hamburg, Germany
www.esvs.org

XVI International Symposium on Atherosclerosis

25.3-29.3.2012
Sydney, Australia
www.isa2012.com

EviVenice 2012

28.3-30.3.2012
Venice, Italy
www.padfoundation.com

Thoraco-Abdominal Aortic Aneurysm Course

12.4-13.4.2012
London, UK
www.esvs.org

34th International Symposium Charing Cross

14 - 17.4.2012
Imperial College, London, UK
www.cxsymposium.com

European Vascular Trauma Workshop

23.4-24.4.2012
Stockholm, Sweden
www.esvs.org

1st ESCVS Congress

25.4-28.4.2012
Dubrovnik, Croatia
www.esvcs2012.org

Vascular Access Workshop

3.5-4.5.2012
Bern, Switzerland
www.esvs.org

Focus on Carotid Workshop

10.5-11.5.2012
Palma de Mallorca, Spain
www.esvs.org

Open Vascular Surgery Workshop

17.5-18.5.2012
Belgrade, Serbia
www.esvs.org

16th International Experts Symposium in Aortic Endografting 2012

24.5-25.5.2012
Lille, France
www.critical-issues-congress.com

Mauri Lepantalo Symposium, Critical Limb Ischaemia – from art to evidence

24.5-25.5.2012
Helsinki, Finland
www.magistra.fi

LIVE 2012

24.5-26.5.2012
Αλεξανδρούπολη
www.live2012.gr

Advanced Vascular Ultrasound Course

31.5-2.6.12
Copenhagen, Denmark
www.esvs.org

SVS Vascular Annual Meeting 2012

7.6-9.6.2012
National Harbor, USA
www.vascularweb.org

MEET 2012

11.6-13.6.2012
Rome, Italy
www.meetcongress.com

Endovascular Workshop

12.6.2012
Lisbon, Portugal
www.esvs.org

2nd Vascular Access Workshop

6.9-7.9.2012
Budapest, Hungary
www.esvs.org

5th NESA International Surgical Conference

13.9-15.9.2012
Palma de Mallorca, Spain
www.nesacademy.org

ESVS Annual Meeting 2012

19.9-21.9.2012
Bologna, Italy
www.esvs.org

20th Cardiovascular System Dynamics Society (CSDS) Meeting

20.9-23.9.12
Rhodes, Greece
www.csds2012.com

3rd International Meeting on Aortic Diseases

4.10-6.10.2012
Liege, Belgium
www.chuliege-ima.be

22nd International Congress on Thrombosis in Nice

6.10-9.10.2012
Nice, France
www.thrombosis2012.org

Diabetic Limb Salvage

11.10-13.10-2012
Washington, DC, USA
www.DLSConference.com

XXII Annual Meeting of the Mediterranean League of Angiology and Vascular Surgery (MLAVS) and VIII Annual Congress of Fleboforum

11.10-13.10.2012
Civitavecchia, Italy
www.mlavs.org

2012 Endovascology

17.10-21.10.2012
Shanghai, China
www.endovascology.org

Basic Surgical Skills Course

19.10-20.10.2012
Larissa, Greece
www.bss-greece.gr

XII Panamerican Congress on Vascular and Endovascular Surgery

30.10-3.11.2012
Rio de Janeiro, Brasil
<http://www.panamericancongress.com.br/>

3rd EVF HOW on Venous Disease

31.10-3.11.2012
Larnaka, Cyprus
http://www.europeanvenousforum.org/evfc2012/evfc_2012.htm

2ο Εκπαιδευτικό Σεμινάριο στη Θρόμβωση και την Αντιθρομβωτική Αγωγή

9.11-10.11.2012
Ιωάννινα
www.ivd.gr/thromvosi

VEITH SYMPOSIUM 2011

14.11. – 18.11.2012
New York, USA
www.veithsymposium.org

Fundamental Endovascular Workshop

28.11.2012
Manchester, UK
www.esvs.org

Introduction to Open Surgery and Endovascular Techniques Workshop

11.12-12.12.2012
Hamburg, Germany
www.esvs.org

5th International Congress Aortic Surgery and Anesthesia How to do it

13.12 – 15.12.2012
Milano, Italy
www.aorticsurgery.it

CONTROVERSIES AND UPDATES IN VASCULAR SURGERY

17.1 – 19.1.2013
Paris, France
<http://www.cacvs.org/>

2nd ANNUAL INTERNATIONAL SOCIETY FOR VASCULAR SURGERY CONGRESS

14.2- 17.2.2013
Miami, FL, USA
www.isvscongress.org

iCON2013 (International Congress for Endovascular Specialists)

24.2-28.2.2013
Scottsdale, Arizona
www.iconmeeting.org

European Vascular Course

Maastricht, The Netherlands
10.3-12.3.2013
www.vascular-course.com

LINC Asia-Pacific 2013

Hong Kong
18.3-20.3.2013
www.lincasiapacific.com

DFCon2013 (Diabetic Foot Global Conference)

21.3-23.3.2012
Los Angeles, California
www.DFCon.com

8th International Congress on Vascular Access

Prague, Czech Republic
25.4-27.4.2013
www.vas2013.org

**XXIII Annual Meeting of the Mediterranean League of Angiology and Vascular Surgery
(MLAVS)**

4.10-5.10.2013

Volos-Larissa, Greece

www.conferre.gr

ΣΥΝΕΔΡΙΑ